

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0006 van 9 januari 2013
in de zaak 1112/0677/SA/3/0598

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Lies DU GARDEIN
kantoor houdende te 8000 Brugge, Predikherenstraat 23/1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Verzoekende partij
tot tussenkomst:*

de nv [REDACTED], met zetel te [REDACTED]

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 10 mei 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 22 maart 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 21 oktober 2011 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij tot tussenkomst een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het herbestemmen van een zaal tot fuifruimte.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel het originele administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 19 september 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, in persoon aanwezig, en advocaat Lies DU GARDEIN die verschijnt voor de verzoekende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij en de verzoekende partij tot tussenkomst, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 23 juni 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 18 juli 2012 de verzoekende partij tot tussenkomst voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen. Zij werd tevens verzocht om een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden, bij haar uiteenzetting ten gronde te voegen en minstens neer te leggen op de zitting die zal georganiseerd worden omtrent het schorsingsverzoek.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij tot tussenkomst geen gevolg heeft gegeven aan de beschikking van 18 juli 2012 en evenmin is verschenen op de openbare terechtzitting van 19 september 2012. De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing onontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 24 juni 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de [REDACTED] bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“interne aanpassingen aan een gebouw op basis van een volledig akoestisch onderzoek”*.

De aanvraag betreft het uitvoeren van verschillende werken aan een bestaand café, waarbij onder meer de zaal op de gelijkvloerse verdieping in de praktijk wordt herbestemd tot een fuifruimte met een maximum van twaalf fuiven per jaar. Het café op de gelijkvloerse verdieping blijft behouden.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan 'Brugge-Oostkust', gelegen in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet_vervallen verkaveling.

Het gebouw is opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 1 augustus 2011 tot en met 30 augustus 2011, worden 28 bezwaarschriften, waaronder een petitie met 40 handtekeningen, ingediend door onder meer de verzoekende partij.

De Mobiliteitcel van de stad Brugge brengt op 13 juli 2011 een advies uit waarin zij stelt dat het dossier geen mobiliteitsimpact heeft.

De brandweer van de stad Brugge brengt op 26 juli 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De dienst Leefmilieu van de stad Brugge brengt op 23 augustus 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De dienst Preventie van de stad Brugge brengt op 26 september 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 17 oktober 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge verleent op 21 oktober 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de nv [REDACTED]. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Het college van burgemeester en schepenen heeft kennis genomen van het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, uitgebracht op 17 oktober 2011.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft volgende elementen aangewezen om te worden opgenomen in voorliggende beslissing:

...

Afweging van de goede ruimtelijke ordening

...

Toetsing van het project met zijn omgeving

Bestemming

De aanvrager benadrukt dat het gaat over maximaal twaalf fuiven per jaar in de zaal op de gelijkvloerse verdieping.

Er wordt op gewezen dat de uitbater de bedoeling heeft om de inrichting te isoleren volgens de Vlare II-normen, maar vraagt maar machtiging voor een occasionele dansgelegenheid.

Het akoestische onderzoek dat uitgevoerd werd, ook al is dit niet verplicht, bracht enkele geluidslekken aan het licht. Het oplossen van deze akoestische lekken zal wellicht de geluidsoverlast voor de buurt minimaliseren. Het integraal uitvoeren van de voorgestelde aanpassingswerken wordt als vergunningsvoorwaarde opgelegd. Zie advies leefmilieu.

De Dienst Monumentenzorg en Stadsvernieuwing wijst er op dat er eventueel nog hinder kan ontstaan op andere plaatsen, bijvoorbeeld op het openbaar domein. In de [REDACTED] zullen dan twee fuifzalen aanwezig zijn, waaronder deze weliswaar occasioneel, doch de gecombineerde hinder op het openbaar domein kan de draagkracht van de omgeving overschrijden en de hinder toch aanzienlijk maken.

Er kan bijgevolg slechts een voorwaardelijk gunstig advies geformuleerd worden voorzover er inderdaad maximaal twaalf occasionele dansgelegenheden per jaar georganiseerd worden in de zaal op de gelijkvloerse verdieping conform de politieverordening betreffende de dansgelegenheden en dansactiviteiten die niet onder Vlareem vallen d.d. 29 juni 2010. De zaal op de eerste verdieping behoudt zijn functie als zaal voor stille activiteiten en moet blijvend voldoen aan de voorwaarden zoals beslist door het college op 5 november 2010.

In de verschillende bezwaarschriften wordt de vrees voor lawaaihinder op het openbaar domein aangekaart. Hierbij wordt onder andere verwezen naar de rookwetgeving. Sinds 1 juli 2011 is het rookverbod van toepassing in alle gesloten plaatsen toegankelijk voor het publiek. Dit heeft al te vaak als gevolg dat men op straat gaat roken, wat inderdaad gepaard kan gaan met de nodige lawaaihinder. Dit probleem werd besproken in de werkgroep fuifruimte (...) van 16 september 2011.

Als oplossing werd door de werkgroep fuifruimte voorgesteld om een rookkamer in te richten op de eerste verdieping van de inrichting. Dit kan een oplossing bieden voor de lawaaihinder ten gevolge van het roken op straat en is een tegemoetkoming aan de ongerustheid van de bezwaarschrijvers. Deze eerste verdieping is momenteel vergund als zaal voor stille activiteiten.

De Dienst Monumentenzorg en Stadsvernieuwing geeft **gunstig advies voor het inrichten van dergelijke rookkamer en stelt voor dit als vergunningsvoorwaarde op te leggen** : hierbij dient opgemerkt dat in deze rookkamer conform de geldende wetgeving geen drank of voeding mag aangeboden worden; conform de vergunning als zaal voor stille activiteiten mag deze eerste verdieping niet gebruikt worden als dansgelegenheid, mag deze niet gebruikt worden voor het houden optreden en/of als uitbreiding van de horeca-uitbating (voor feesten). Deze rookkamer op de eerste verdieping mag dus niet gebruikt worden als uitbreiding van de fuifzaal op de gelijkvloerse verdieping. Naast de bepalingen vermeld in de rookwetgeving mag hier geen muziek gedraaid worden. De bedoeling van deze rookkamer is enkel het vermijden dat men op straat gaat roken.

Impact om omgeving en verkeer

Nieuwe initiatieven in de oude fuifzaal van [REDACTED] zullen allicht invloed hebben op de omgeving. Deze invloeden zijn te situeren op het vlak van geluids- en verkeersoverlast (vooral toevloed van fietsgebruikers).

Hierbij dient opgemerkt dat er gunstig advies werd verleend door de dienst mobiliteit en de dienst leefmilieu.

De Dienst Monumentenzorg en Stadsvernieuwing is er zich van bewust dat er, ondanks het gunstige advies van de dienst mobiliteit, een mobiliteitsprobleem is gelet op de verschillende horeca-zaken in de [REDACTED]. De nieuwe initiatieven in [REDACTED] kunnen deze problemen versterken, doch de Dienst Monumentenzorg en Stadsvernieuwing is er van overtuigd dat dit afzonderlijk moet behandeld worden en in een ruimere context moet bekeken worden.

...

Inplanting, volumes, terreinbezetting en gabarieten

Blijft ongewijzigd.

...

Architecturaal concept

Kunsthistorische beschrijving, evaluatie en randvoorwaarden

[REDACTED] 69 is kunsthistorisch waardevol:

Diephuis van vier traveeën en drie bouwlagen onder zadeldak (Vlaamse Pannen), 19de eeuwse uitzicht, doch oude, 17de eeuwse, kern afleesbaar van huidig geveltype met blinde bovenvensters in de zijtraveeën van de lagere derde bouwlaag. Ook bewaarde balklagen. Witbeschilderde lijstgevel van kleine baksteen met fijne voegen. Rechthoekige muuropeningen. Bewaarde 19de eeuwse schrijnwerk op de bovenverdieping en gietijzeren vensterleuningen op de derde bouwlaag. Kroonlijst op klossen. Winkelpui in sobere neoclassicistische stijl.

...

Advies

Kennismemen van de resultaten van het openbaar onderzoek, er werden achttien bezwaren ingediend, waarvan vijf verschillende en één petitielijst met 40 handtekeningen. De evaluatie van de bezwaren bijtreden, ze ontvankelijk en ongegrond verklaren in zoverre men alle maatregelen neemt om de hinder voor de omgeving te minimaliseren conform de vergunningsvoorwaarden.

...

Gelet op de beperking tot maximaal 12 fuiven per jaar in de zaal op de gelijkvloerse verdieping. Dit wordt als expliciete vergunningsvoorwaarde opgenomen;

Gelet op de bedoeling van de uitbater die de bedoeling heeft om de inrichting te isoleren volgens de Vlare II-normen, maar slechts machtiging vraagt voor een occasionele dansgelegenheid;

Gelet op het akoestisch onderzoek dat uitgevoerd werd, ook al is dit niet verplicht. Dit bracht enkele geluidlekken aan het licht. Het integraal uitvoeren van de voorgestelde aanpassingswerken wordt als vergunningsvoorwaarde opgelegd;

Advies : *voorwaardelijk gunstig.*

Het college van burgemeester en schepenen treedt het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar bij.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 21 OKTOBER 2011 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning aan de aanvrager, die ertoe verplicht is het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die handelingen.

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden :

- *Het hierbijgaand goedgekeurd ontwerp, waarvan de plannen genummerd zijn van 1/1 tot 1/1, is stipt na te leven.*
- *Het advies van de preventiedienst dient stipt nageleefd te worden, nl.:*
 - o *De preventiedienst geeft positief advies voor het toekennen van een stedenbouwkundige vergunning aan de NV [REDACTED] voor het uitvoeren van interne aanpassingen van het gebouw te [REDACTED], op basis van een volledig akoestisch onderzoek en met het oog op het realiseren van een occasionele fuifzaal.*
 - o *Het positief advies is wel enkel gericht op de realisatie van een occasionele fuifzaal voor maximaal twaalf fuiven per jaar. Een uitbreiding naar meer fuiven (VLAREM) is naar onze mening in deze buurt niet haalbaar.*
- *Het hierbijgaand brandpreventieverslag dient stipt nageleefd te worden.*
- *Het advies van de dienst leefmilieu dient stipt nageleefd te worden, nl.:*
 - o *Melding uit te voeren in het kader van de politieverordening betreffende dansgelegenheden en dansactiviteiten die niet onder Vlarem vallen d.d. 29 juni 2010.*
 - o *Het max. geluidsniveau (spelen muziek) dient beperkt tot 90 dB(A) conform het van toepassing zijnde Koninklijk besluit van 24 februari 1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen, zoals sindsdien gewijzigd.*
 - o *De voorgestelde aanpassingswerken dienen integraal uitgevoerd te worden.*
- *Alle technische installaties (lift, verluchting, luchtbehandeling, ...) moeten binnen de volumes worden uitgevoerd.*
- *De notariële aktes met betrekking tot bewoning op de verdieping en in het buurpand van vorig dossier (20103149) blijven van toepassing.*
- *Het platte dak dat ontstaat door de verwijdering van het daklicht boven de circulatiezone van de gelijkvloerse verdieping ter hoogte van het sanitair moet ingericht worden als groendak of als terras bij de woongelegenheden.*
- *Alle maatregelen nemen om alle hinder voor de omgeving te minimaliseren, lawaaihinder vanuit het gebouw, hinder op het openbaar domein, enz.*
- *Inrichten van een rookkamer op de eerste verdieping, welke moet voldoen aan de vergunningsvoorwaarden voor zalen met stille activiteiten (zie beslissing college van burgemeester en schepenen d.d. 5 november 2010) en moet voldoen aan de voorwaarden van de geldende rookwetgeving.*
- *Conform het uitgangspunt van de akoestische studie, de geplande maatregelen om de akoestische isolatie te verbeteren en het onderwerp van de aanvraag moet de zaal op de eerste verdieping zijn functie als zaal voor stille activiteiten behouden en blijvend voldoen aan de voorwaarden*

zoals beslist door het College op 5 november 2010. Het kan niet de bedoeling zijn dat men in deze rookkamer muziek draait en conform de geldende rookwetgeving mag hier geen drank of voeding aangeboden worden. Deze rookkamer op de eerste verdieping mag niet gebruikt worden als uitbreiding van de fuifzaal op de gelijkvloerse verdieping.

- *Er mogen maximaal twaalf occasionele dansgelegenheden per jaar georganiseerd worden in de zaal op de gelijkvloerse verdieping conform de politieverordening betreffende de dansgelegenheden en dansactiviteiten die niet onder Vlareem vallen d.d. 29 juni 2010. De zaal op de eerste verdieping behoudt zijn functie als zaal voor stille activiteiten en moet blijvend voldoen aan de voorwaarden zoals beslist door het college op 5 november 2010.*

...

De verzoekende partij tekent samen met andere buurtbewoners op 16 december 2011 bij de verwerende partij administratief beroep aan tegen deze beslissing.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 16 februari 2012 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning, net zoals het college van burgemeester en schepenen, te verlenen.

Na de hoorzitting van 21 februari 2012 beslist de verwerende partij op 22 maart 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag betreft het herbestemmen van een zaal tot fuifruimte en is verenigbaar met de gewestplanbestemming woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde op voorwaarde dat de aanvraag ook verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

De gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen (goedgekeurd door de deputatie in zitting van 7.04.2011) is van toepassing sinds 1 mei 2011. De aanvraag werd in eerste aanleg uitvoerig getoetst aan de bepalingen van de gemeentelijke verordening en in de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen werden een aantal voorwaarden opgelegd zodat voldaan wordt aan de bepalingen van de gemeentelijke bouwverordening. De deputatie stelt geen bijkomende strijdigheden met de verordening vast en neemt de voorwaarden die door college worden geformuleerd volledig over.

De aanvraag voldoet aan de bepalingen van de gewestelijke verordening inzake toegankelijkheid rekening houdende met het feit dat de verordening enkel van toepassing is op de te verbouwen delen.

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, die in werking trad op 1 februari 2005.

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. Dit is in deze het geval, het voorliggend project is immers niet gelegen in overstromingsgevoelig gebied en betreft de herbestemming van een bestaande zaal tot fuifruimte. Mede bij gebrek aan andersluidende indicaties dient in alle redelijkheid te worden geoordeeld dat de impact op de waterhuishouding dan ook onbestaande of verwaarloosbaar is. De watertoets is bijgevolg positief.

In een van de beroepsschriften wordt aangehaald dat overeenkomstig artikel 1, 1°, f van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen, de Afdeling Onroerend Erfgoed advies dient te verlenen over aanvragen die binnen de bufferzone rond een Unesco-erfgoedzone zijn gelegen. Aangezien het advies van Onroerend Erfgoed niet werd ingewonnen zou volgens beroepers besloten moeten worden dat de vergunning is aangetast door een onwettigheid. De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar merkt op dat volgens de redenering van beroepers voor elke aanvraag in de binnenstad het advies van Onroerend Erfgoed opgevraagd zou moeten worden.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar weerlegt dit argument in haar verslag als volgt:

“De redenering van beroepers kan echter niet bijgetreden worden. Artikel 1 1° f) van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen luidt als volgt:

Artikel 1. De instanties die overeenkomstig artikel 4.7.16, §1, respectievelijk 4.7.26, §4, eerste lid, 2°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, om advies worden verzocht, zijn:

1° het agentschap van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed dat belast is met de uitvoering van het beleid inzake onroerend erfgoed, voor volgende aanvragen:

...

f) aanvragen binnen het gezichtsveld, beperkt tot uiterlijk een straal van 50 meter, van een voorlopig of definitief beschermd monument, met dien verstande dat indien het monument voorkomt op de Werelderfgoedlijst van de Unesco, de adviesvereiste geldt in de volledige bufferzone rond dat werelderfgoed, afgebakend in uitvoering van artikel 11, §5, van de UNESCO World Heritage Convention;

...

Hieruit blijkt dat het advies van Onroerend Erfgoed vereist is binnen het gezichtsveld van een voorlopig of definitief beschermd monument. Verder wordt gespecificeerd wat men moet verstaan onder het ‘gezichtsveld’ van een voorlopig of definitief beschermd monument en hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen gewone voorlopig of definitief beschermde monumenten en voorlopig of

definitief beschermde monumenten die bovendien tegelijk ook voorkomen op de Werelderfgoedlijst van de Unesco

In principe wordt het gezichtsveld van een voorlopig of definitief beschermd monument beperkt tot uiterlijk een straal van 50 m. Indien het voorlopig of definitief beschermd monument bovendien tegelijk ook voorkomt op de Werelderfgoedlijst van de Unesco dan komt het gezichtsveld overeen met de volledige bufferzone rond het werelderfgoed. De Brugse binnenstad is wel Unesco werelderfgoed, maar is niet als geheel beschermd als monument. De aanvraag is dus zeker niet gelegen in het gezichtsveld van een voorlopig of definitief beschermd monument dat bovendien op de Werelderfgoedlijst van de Unesco voorkomt en de aanvraag is ook niet gelegen binnen de 50 m van een gewoon voorlopig of definitief beschermd monument, zodat er geen advies gevraagd moet worden aan Onroerend Erfgoed volgens het uitvoeringsbesluit.”

Ter gelegenheid van de hoorzitting wordt dit punt niet verder in vraag gesteld. De deputatie treedt bovenstaande repliek volledig om de daarin vermelde redenen bij en maakt deze tot de hare.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag betreft het herbestemmen van een zaal op het gelijkvloers tot fuifruimte waar occasioneel een aantal fuiven (maximaal 12) kunnen worden georganiseerd. Het café op het gelijkvloers, de zaal voor stille activiteiten op de verdieping en de bestaande woongelegenheden blijven behouden. De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening betreft in hoofdzaak de vraag of een occasionele fuifruimte op het gelijkvloers verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvrager is zich bewust van de vrees tot geluidsoverlast die bij de omwonenden heerst en wil zelfs voldoen aan de Vlare II-normen op het vlak van isolatie. Dit is positief maar voor een occasionele dansgelegenheid op het gelijkvloers waar maximaal 12 fuiven per jaar doorgaan, is evenwel geen milieuvergunning vereist. Bijgevolg dienen, zoals ook de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt in haar verslag, niet de geluidsnormen uit VLAREM II te worden toegepast maar wel die van het KB dd. 24 februari 1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen. In de aanvullende nota die door raadsman van de beroepers op de hoorzitting wordt neergelegd, wordt dan ook ten onrechte gesteld dat de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar bij de beoordeling van de aanvraag de geluidsimpact diende te toetsen aan de geluidsnormen uit VLAREM II. In het kader van een stedenbouwkundige aanvraag voor activiteiten waarvoor geen milieuvergunning is vereist, volstaat een toetsing aan de normen van het KB dd. 24 februari 1977.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt in haar verslag vast dat het al dan niet voldoen aan deze geluidsnormen een aspect is dat niet beoordeeld kan worden in het kader van deze stedenbouwkundige aanvraag. In het licht van artikel 4.3.1, §2 VCRO dient wel te worden nagegaan of de hinder die door de aanvraag kan worden veroorzaakt aanvaardbaar is. De geluidsbeoordeling die als stuk 1 aan de aanvullende nota is toegevoegd gaat in hoofdzaak uit van een toetsing aan de VLAREM II normen, dit wordt herhaaldelijk in het verslag onderstreept. Het is op basis van deze resultaten dat een “louter indicatieve en niet nauwkeurige schatting” wordt gemaakt of de aanvraag voldoet aan de normen van het KB van 1977. Er wordt overwogen dat “een exploitatie van de fuifzaal volgens de normen van het KB niet realistisch is omdat de limiet van 90 dB (A) niet werkbaar is voor een fuif”. De deputatie merkt op dat het college van burgemeester

en schepenen in navolging van het advies van de dienst Leefmilieu reeds als voorwaarde had opgelegd dat het maximaal geluidsniveau voor het spelen van muziek dient beperkt te worden tot 90 dB (A) zoals voorgeschreven door het KB. Aanvrager heeft geen beroep ingesteld tegen deze voorwaarde en acht deze uitdrukkelijk opgelegde voorwaarde wel haalbaar. Gelet op het feit dat de deputatie de voorwaarden zoals opgelegd in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen overneemt en op basis daarvan het geluidsniveau van de muziek niet meer dan 90 dB (A) mag bedragen, moet worden vastgesteld dat de er voldoende garantie is dat de exploitatie zal gebeuren binnen de grenzen van het KB van 1977 en de aanvraag geen onaanvaardbare hinder zal veroorzaken voor de omwonenden. Ook de overlast ingevolge rokende jongeren op straat zal door het opleggen van een voorwaarde betreffende het inrichten van een rookkamer nihil zijn.

Beroepers stellen eigenlijk de vraag of de exploitatie van een fuifzaal met occasioneel gebruik (beperkt tot 12 fuiven per jaar) ruimtelijk wel verenigbaar is met de gewestplanbestemming woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde. De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar verwijst in haar verslag terecht naar het feit dat de deputatie reeds in 1997 een milieuvergunning verleende aan de N.V. [REDACTED] voor het verder exploiteren van een feestzaal met dansgelegenheid, toneel- en filmzaal voor een termijn van 20 jaar (tot 30/12/2016). De deputatie heeft n.a.v. de vroegere milieuaanvraag de hinderaspecten (geluid, mobiliteit, ...) onderzocht en was toen van oordeel dat het uitbaten van een feestzaal op deze locatie aanvaardbaar is. Gelet op het bovenstaande is er geen enkele reden om aan te nemen dat voorliggende aanvraag met een veel kleinere impact plots niet meer zou kunnen. Bovendien moet nogmaals worden herhaald dat voor het voorwerp van de aanvraag zoals dit nu voorligt geen milieuvergunning vereist is. De vraag of de milieuvergunning dd. 1997 al dan niet vervallen is, is hier dan ook niet aan de orde.

In de aanvullende nota wordt verwezen naar het feit dat aan deze milieuvergunning een voorwaarde is verbonden betreffende het voeren van een akoestisch onderzoek en dat dit op zich "bevestigt dat er toen reeds geluidsproblemen waren". Deze voorwaarde werd opgelegd in de milieuvergunning en waardoor het een akoestisch onderzoek in functie van de VLAREM II normen betreft, wat hier nogmaals niet aan de orde is.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt vast dat er onduidelijkheid is omtrent de rookkamer en dat dit bovendien een precedent zou kunnen vormen. Op de hoorzitting bevestigt stad Brugge dat zij zich bewust is van het feit dat het opleggen van een voorwaarde tot inrichting van een rookkamer een precedentswerking kan hebben. De voorwaarde voor het inrichten van een rookkamer is hier evenwel te verantwoorden mede gelet op het feit dat er op heden reeds een café wordt uitgebraat. Op de hoorzitting licht de aanvrager toe dat ook de rookkamer zal worden geïsoleerd en de afsluiting en afvoer zal worden uitgevoerd volgens de geldende rookwetgeving. Er is dan ook geen reden om het inrichten van de rookkamer uit te sluiten van vergunning zoals de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar had voorgesteld in haar verslag.

Volledigheidshalve dient ook te worden opgemerkt dat ook op het vlak van mobiliteit de aanvraag geen significante negatieve impact zal teweeg brengen. Het betreft immers maximaal 12 fuiven op jaarbasis. Daarenboven is het centrum van de stad vlot bereikbaar met de fiets en het openbaar vervoer. Er zijn ook geen indicaties in het dossier dat de aanvraag op dit punt onaanvaardbare hinder met zich zou meebrengen.

Er kan geconcludeerd worden dat de aanvraag mits naleving van de voorwaarden zoals vergund door het college van burgemeester en schepenen in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

4D CONCLUSIE

Overwegende dat de aanvraag strekt tot het herbestemmen van een zaal tot fuifruimte; dat de aanvraag verenigbaar is met de gewestplanbestemming woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde op voorwaarde dat de aanvraag ook in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening; dat mits naleving van de voorwaarden zoals vergund door het college van burgemeester en schepenen de aanvraag voldoet aan de bepalingen van de gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen; dat het advies van Onroerend Erfgoed niet diende te worden ingewonnen; dat voor de aanvraag geen milieuvergunning is vereist; dat de aanvraag dan ook niet moet worden getoetst aan de geluidsnormen van VLAREM II; dat de deputatie de naleving van de voorwaarden vergund door het college oplegt en dit impliceert dat het geluidsniveau van de muziek niet meer dan 90 dB (A) mag bedragen in toepassing van het KB dd 24 februari 1977; dat mede gelet op de inrichting van een rookkamer de aanvraag geen onaanvaardbare hinder zal veroorzaken voor de omwonenden; dat in het kader van de milieuvergunning verleend door de deputatie dd. 30/10/1997 reeds werd onderzocht en vastgesteld dat de exploitatie van een feestzaal met dansgelegenheid, toneel- en filmzaal verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening; dat deze aanvraag een veel kleinere impact heeft; dat er geen indicaties zijn dat de aanvraag een significante negatieve impact zou hebben naar mobiliteit toe; dat mits naleving van de voorwaarden zoals vergund door het college van burgemeester en schepenen de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd op 23 maart 2012 conform artikel 4.7.23, §3 VCRO betekend aan de verzoekende partij. Het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging, ingesteld met een aangetekende zending van 10 mei 2012, is derhalve tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij verduidelijkt dat zij de eigenaar en bewoner is van het gebouw gelegen in ■■■■ en dat zij met andere woorden woont en werkt naast het pand waarop de bestreden beslissing betrekking heeft.

Zij stelt dat in de gemeenschappelijke muur de roostering van beide gebouwen verankerd zit waardoor trillingen onvermijdelijk worden doorgegeven. Door de herbestemming naar fuifruimte vreest de verzoekende partij geluids- en mobiliteitshinder te ondervinden.

2.

De verwerende partij heeft geen nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en lijkt het belang van de verzoekende partij niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is of dat deze hinder of nadelen een zekere mate van ernst dienen te vertonen.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat zij hinder en nadelen kan ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing. Er valt niet te betwisten dat er onaanvaardbare geluidshinder en mobiliteitshinder kan ontstaan door de realisatie van de bestreden beslissing. De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“... ”

De verzoekende partij is eigenaar en bewoner van een gebouw gelegen aan de [REDACTED] te [REDACTED]. De verzoekende partij gebruikt de gelijkvloerse verdieping van dit gebouw als kantoorruimte en de bovenverdiepingen als woning. Dit gebouw grenst onmiddellijk aan het pand aan de [REDACTED] waarvoor de bestreden vergunning werd verleend.

Beide gebouwen zijn **zeer oude en historische gebouwen** die onmiddellijk aan elkaar palen en **zeer slecht geïsoleerd zijn** en niet afgestemd zijn op een gebruik als zaal voor horeca-activiteiten. Meer bepaald bestaat deze muur uit een betonnen geraamte met opvulmuren in baksteen met een dikte van amper 1 steen. Deze muur is niet geïsoleerd. Ook de bestreden vergunningsbeslissing voorziet niet in een isolatie van deze muur.

...

Doordat in de gemeenschappelijke muur de roostering van beide panden verankert zit, worden trillingen onvermijdelijk doorgegeven. Wanneer er dus op de gelijkvloerse verdieping muziek wordt gespeeld is dit niet enkel hoorbaar in de kantoorruimte van de verzoekende partij maar ook in zijn leefruimtes op het eerste en het tweede verdiep. **In de stille zaal wordt bovendien een rookkamer ingericht. Zoals hoger uiteengezet, is roken sinds het invoeren van het rookverbod een sociaal gebeuren geworden waarbij rokers zich met de nodige drank afzonderen en luidruchtig gedrag vertonen.** Deze stille zaal en rookkamer grenzen onmiddellijk aan de living en slaapkamers van de verzoekende partij. Nu de muur tussen beide gebouwen niet geïsoleerd is, en de roostering van beide panden erin verankerd is, heeft dit tot gevolg dat de verzoekende partij zeer goed hoort wat er in de ruimte naast hem gebeurt en rechtstreek wordt geconfronteerd met geluidshinder die verbonden is aan de uitbating van de inrichting in de [REDACTED].

Zoals uit de analyse van het geluidsonderzoek ook blijkt (zie hoger) is het geluidsonderzoek van de nv [REDACTED] niet correct uitgevoerd. Bovendien is bij deze analyse van dit geluidsonderzoek gebleken dat het **niet realistisch is dat het maximaal toegelaten geluid van 90dB(A) zal worden gehaald.** Ook na afgifte van de vorige milieuvergunning is gebleken dat de **productie van lawaai een pijnpunt is voor het desbetreffende pand** (dit is overigens zeer logisch nu het gaat om een zeer oud en historisch gebouw dat niet is geïsoleerd). Illustratie hiervan zijn niet alleen de **verschillende klachten** van de omwonenden naar aanleiding van de geluidsoverlast, maar ook het feit dat **de exploitant er niet in slaagde om een geluidstudie voor te leggen die aantoonde dat de geluidsnormen werden gehaald. Zelfs naar aanleiding van de loutere uitbating van de caféruimte op de gelijkvloerse verdieping zijn er al verschillende meldingen geweest van geluidsoverlast.** Deze geluidshinder zal enkel maar toenemen wanneer ook een fuifruimte (een per definitie luidruchtige activiteit) zal worden geëxploiteerd in dit pand.

Bij langdurige blootstelling aan te hoge geluidsniveaus treden er **schadelijke effecten op bij de mens.** In het bijzonder kan worden gewezen op de psychische gevolgen van geluidshinder.

Deze psychische gevolgen kunnen als volgt worden ingedeeld:

- a) Verstoring van de concentratie
- b) Invloed op de verstaanbaarheid
- c) Invloed op de slaap
- d) Andere psychische aspecten

...

Bovenstaand werd uiteengezet dat de uitvoering van de bestreden vergunning aanleiding zal geven tot geluidshinder en het onrealistisch is dat het geluidsniveau van 90dB(A) zal

worden gehaald. Dit zal zorgen voor geluidsoverlast bij de verzoekende partij én zal een belangrijke negatieve (en onomkeerbare) impact hebben op zijn gezondheidstoestand.

*Dit alles heeft voor gevolg dat de verzoekende partij bij gebrek aan een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niet alleen **zijn wooncomfort in de komende jaren onherstelbaar aangetast zal zien maar ook zijn gezondheid schade zal oplopen die onmogelijk te herstellen valt.***

...

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij dan ook niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad bevolen zou kunnen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die een verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij geen nota betreffende de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing heeft neergelegd. De Raad leidt uit deze vaststelling af dat de verwerende partij het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij niet lijkt te betwisten.

Deze vaststelling maakt, mede gelet op het ontbreken van enig nuttig verweer in hoofde van de nv [REDACTED], dat de Raad bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel enkel acht kan slaan op de uiteenzetting van de verzoekende partij, de door haar ter zake neergelegde stukken en de gegevens van het administratieve dossier.

3.

Aan de hand van de uiteenzetting van de verzoekende partij, inclusief de bij het verzoekschrift gevoegde stukken, en het administratief dossier, is de Raad van oordeel dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing daadwerkelijk aanleiding zal geven tot de door de verzoekende partij omschreven bijkomende geluidshinder waardoor haar wooncomfort ernstig zal worden aangetast, en dat vermeld nadeel de voor de schorsing vereiste ernst vertoont. De omstandigheid dat de verzoekende partij thans reeds wordt geconfronteerd met geluidshinder afkomstig van het op de benedenverdieping gesitueerde café '■■■■' en dat de achterliggende zaal maximaal twaalf keer per jaar als fuifzaal zal worden gebruikt, doen geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.

Beide panden zijn immers historische gebouwen, die enkel worden gescheiden door een eerder dunne gemeenschappelijke muur. Er moet dan ook aangenomen worden dat de uitbreiding van de activiteiten, met name de herbestemming van de achter het café '■■■■' gelegen zaal tot fuifruimte en de inrichting van een op de eerste verdieping gelegen ruimte tot een zogenaamde 'stille zaal en rookkamer', aanleiding zal geven tot bijkomende geluidshinder die het niveau van wat in een sterk verstedelijkte omgeving in redelijkheid als aanvaardbaar mag geacht worden, zonder enige twijfel zal overstijgen. Eén en ander klemmt des te meer nu aan de hand van de vergunde plannen moet vastgesteld worden dat de uitbreiding van de activiteiten kennelijk zal geschieden zonder het uitvoeren van saneringswerken, zoals het deugdelijk isoleren van de gemeenschappelijke muur, waarvan de noodzaak blijkt uit de historiek van het dossier.

Het voornemen van de huidige exploitant, de nv ■■■■, om het geluidsniveau te beperken tot maximaal 90 dB(A), doet naar het oordeel van de Raad evenmin afbreuk aan de ernst van het ingeroepen nadeel aangezien uit de door de verzoekende partij neergelegde stukken blijkt dat de exploitant het kennelijk bijzonder moeilijk heeft met het naleven van voorwaarden en afspraken. De uitbating van café '■■■■' op zich wordt dus reeds als problematisch ervaren.

4.

De schadelijke effecten die zich als gevolg van ernstige geluidshinder kunnen manifesteren; zelfs in geval van occasionele blootstelling, doen de Raad oordelen dat het aangevoerde nadeel tevens als moeilijk te herstellen moet worden aangemerkt. Er is dan ook voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Standpunt van de partijen

1.

In het eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van "... de artikelen 5.1.0 en 19, lid 3 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna: inrichtingsbesluit), artikel 4.3.1§ 2, 1° juncto artikel 1.1.4 van de Vlaamse Codex RO en beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel...".

De verzoekende partij ontwikkelt het middel als volgt:

"...

doordat de deputatie bevestigt dat er in het kader van de beoordeling van de desbetreffende stedenbouwkundige vergunning rekening moet worden gehouden met alle vormen van hinder (waaronder ook geluidshinder en mobiliteitshinder),

terwijl in het beroepschrift van de verzoekende partij uitgebreid wordt aangetoond dat de uitvoering van de **vergunningsaanvraag onaanvaardbare hinder (in het bijzonder geluidshinder)** zal **teweegbrengen voor de omwonenden, uit de verschillende adviezen en de analyse van het geluidsonderzoek blijkt dat het geluidsonderzoek van de vergunningsaanvrager niet correct werd uitgevoerd en deze analyse verder aantoonde dat een geluidsniveau van 90dB(A) niet realistisch is voor de aangevraagde fuiven,**

en terwijl de deputatie voorbijgaat aan deze duidelijke vaststellingen met de **loutere stelling dat in de vergunning als voorwaarde wordt opgelegd dat het geluidsniveau van 90dB(A) niet mag worden overschreden én uit de milieuvergunning van 30 oktober 1997 zou blijken dat de omwonenden geen onaanvaardbare hinder zullen ondervinden** van de exploitatie,

en terwijl op basis van de gegevens uit het dossier **niet kan worden aangenomen dat dit geluidsniveau van 90 dB(A) zal worden gehaald (integendeel)** én de milieuvergunning van 30 oktober 1997 waar de deputatie naar verwijst **nooit een uitvoerbaar karakter** heeft gekregen,

en terwijl krachtens artikel 19, lid 3 van het inrichtingsbesluit en artikel 4.3.1 § 2, 1° juncto artikel 1.1.4 van de VCRO bij de toekenning van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag nochtans rekening dient te worden gehouden met de goede ruimtelijke ordening, waartoe de verschillende **hinderaspecten** (o.a. geluidshinder) van een inrichting behoren;

zodat de deputatie artikel 5.1.0 van het inrichtingsbesluit, artikel 19, lid 3 van het inrichtingsbesluit en artikel 4.3.1 §2, 1° juncto artikel 1.1.4 VCRO maar ook het zorgvuldigheidsbeginsel, de motiveringsplicht en het redelijkheidbeginsel schendt.
...

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt de ernst van het door de verzoekende partij ingeroepen middel dan ook niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

De verwerende partij beschikt als vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening over een discretionaire bevoegdheid. De Raad kan en mag zijn beoordeling omtrent de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij.

In de hem opgedragen legaliteitsbeoordeling kan de Raad bijgevolg enkel rekening houden met die motieven die opgenomen zijn in de bestreden beslissing. Hierbij dient de Raad na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan haar appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, meer specifiek of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

2.

Behoudens de overweging dat een maximaal geluidsniveau van 90 dB (A) volstaat om aan te nemen dat het aangevraagde geen onaanvaardbare hinder zal veroorzaken,, zoals door het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge opgelegd, stelt de Raad vast dat de beoordeling van de verwerende partij met betrekking tot de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening zich in essentie beperkt tot de volgende vaststelling:

“ ...

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar verwijst in haar verslag terecht naar het feit dat de deputatie reeds in 1997 een milieuvergunning verleende aan de N.V. [REDACTED] voor het verder exploiteren van een feestzaal met dansgelegenheid, toneel- en filmzaal voor een termijn van 20 jaar (tot 30/12/2016). De deputatie heeft n.a.v. de vroegere milieuaanvraag de hinderaspecten (geluid, mobiliteit, ...) onderzocht en was toen van oordeel dat het uitbaten van een feestzaal op deze locatie aanvaardbaar is. Gelet op het bovenstaande is er geen enkele reden om aan te nemen dat voorliggende aanvraag met een veel kleinere impact plots niet meer zou kunnen.

... ”

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt vast dat er onduidelijkheid is omtrent de rookkamer en dat dit bovendien een precedent zou kunnen vormen. Op de hoorzitting bevestigt stad Brugge dat zij zich bewust is van het feit dat het opleggen van een voorwaarde tot inrichting van een rookkamer een precedentswerking kan hebben. De voorwaarde voor het inrichten van een rookkamer is hier evenwel te verantwoorden mede gelet op het feit dat er op heden reeds een café wordt uitgebaat. Op de hoorzitting licht de aanvrager toe dat ook de rookkamer zal worden geïsoleerd en de afsluiting en afvoer zal worden uitgevoerd volgens de geldende rookwetgeving. Er is dan ook geen reden om het inrichten van de rookkamer uit te sluiten van vergunning zoals de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar had voorgesteld in haar verslag.

... ”

3.

De Raad is van oordeel dat een dergelijke motivering, in het licht van artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO en van de (materiële) motiveringsplicht, niet in redelijkheid aangemerkt kan worden als een afdoende en zorgvuldige beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. De verwerende partij dient integendeel concreet en aan de hand van zekere en precieze gegevens na te gaan of de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Het is kennelijk onzorgvuldig en onredelijk om louter te verwijzen naar de bevindingen gedaan in het kader van een eerdere milieuvergunningsaanvraag, waarvan het voorwerp een grotere impact zou hebben gehad dan het aangevraagde, om vervolgens zonder meer te besluiten dat het aangevraagde verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Het kennelijk onredelijk en onzorgvuldig karakter van de beoordeling en de besluitvorming van de verwerende partij blijkt des te meer uit de overwegingen die worden gewijd aan de inrichting van een rookkamer. Hoewel deze rookkamer uitdrukkelijk werd geweigerd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge en hoewel de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar voorstelt om deze uit de vergunning te sluiten, legt de verwerende partij de inrichting ervan als voorwaarde op. Zij acht dit verantwoord met verwijzing naar het reeds uitgebate café. Daarnaast volstaat de belofte van de aanvrager deze ruimte te isoleren en uit te voeren conform ‘de geldende rookwetgeving’ voor de verwerende partij, zonder één en ander daadwerkelijk en concreet op te leggen als voorwaarde

Het eerste middel lijkt dan ook op het eerste gezicht, mede gelet op de in het onderdeel VI.A van huidig arrest gedane vaststellingen, in de aangegeven mate voldoende ernstig om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

4.

De Raad wenst tot slot nog ambtshalve op te merken dat de verwerende partij bij de toetsing van de aanvraag aan 'de wettelijke en reglementaire bepalingen' (onderdeel 4B van de bestreden beslissing) in het licht van artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a VCRO, zonder meer vaststelt dat het herbestemmen van een zaal tot fuifruimte verenigbaar is '*... met de gewestplanbestemming woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde op voorwaarde dat de aanvraag ook verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening...*' en hierbij lijkt voorbij te gaan aan wat wordt bepaald in artikel 6.1.2.3 van het Koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv [REDACTED] is onontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing betreft.
2. De Raad beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 22 maart 2012, waarbij het beroep van onder meer de verzoekende partij tegen de beslissing van 21 oktober 2011 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge wordt verworpen en waarbij aan de nv [REDACTED] een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het herbestemmen van een zaal tot fuifruimte op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging aangehouden voor de derde kamer, voorgezeten door de heer Filip VAN ACKER.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 9 januari 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER